

Πέντε ποιήματα του Φάνη Παπαγεωργίου

Δημοσιεύουμε πέντε ποιήματα του Φάνη Παπαγεωργίου τα οποία προέρχονται από τις ποιητικές του συλλογές *Διώρυγα μεταξύ νεφών* (Θράκα, 2018) και *Με λάθος σκιά* (Κουκίδα, 2022). Η ποίηση του Φάνη Παπαγεωργίου όπως εύστοχα σημειώνει η Ευσταθία Δήμου “εντάσσεται και εμπίπτει στο ευρύτερο πεδίο της κοινωνικής ποίησης, όπως αυτή έχει σήμερα μορφοποιηθεί απορροφώντας όλες τις ανησυχίες, τους προβληματισμούς, τις δονήσεις και τους κραδασμούς της κοινωνικής πραγματικότητας, χωρίς βέβαια τότε αυτό να φανερώνεται ή να αποκαλύπτεται ολοκληρωτικά. Αντίθετα, διατηρεί μια κρυπτικότητα και μια υπαινικτικότητα που προκρίνουν ή συμβαδίζουν με τον καλλιτεχνικό χαρακτήρα της δημιουργίας, συνηγορούν, δηλαδή, υπέρ της τέχνης της ποίησης η οποία, άλλωστε, αποτελεί το έδαφος των υπαινιγμών και της καλυμμένης κάτω από το περίβλημα του στίχου θέσης ή άποψης του ποιητή” (Ευσταθία Δήμου, “Με λάθος σκιά: Παρουσίαση από την Ευσταθία Δήμου”, culture book, 30.05.2022, διαθέσιμο [εδώ](#))

Descartes' square

The day is a day
when you confront the light
when the clock needles indicate time
without knowing how the light descended
into the eyes
hooked from the knob
without knowing how lovers went to bed

The night is a night
owning to the curvature of the stars
to the emptying of the sea in the sky
and to the midnight clock

Lovers are lovers
when they kiss in a hurry before going
their bodies to work
and only just the pronoun becomes
aggressive into its possessiveness
when the hands become worry bead

and the blood reaches its boiling point

The kiss is a kiss
in the mechanical approach of the lips
when someone is waiting - no matter who -
when the clothing was dissolved and got
naked
and into the volts
a body is tied to another

Mr. Hegel should go to bed
it is exactly
midnight

Το Καρτεσιανό επίπεδο

Η μέρα είναι μέρα μόλις δεις το φως
μόλις οι δείκτες σημάνουν ορισμένη ώρα
άγνωστο πως το φως κατέβηκε στα μάτια
γαντζώθηκε από το πόμολο
και οι εραστές κατέβηκαν στον ύπνο

Η νύχτα είναι νύχτα
χάρη στις καμπυλώσεις των αστεριών
το άδειασμα των θαλασσών στον ουρανό
στην κοιτίδα ενός νεκροταφείου
και το μεσονύχτιο ρολόι

Οι εραστές είναι εραστές
μόλις φιληθούν στα πεταχτά πριν πάνε
τα σώματα τους στη δουλειά
και μόλις η αντωναμία γίνει επιθετική
μέσα στην κτητικότητα της
τα χέρια μόλις γίνουν κομπολόι
και το αίμα αγγίζει το σημείο βρασμού του

Το φιλί είναι φιλί
στο μηχανικό πλησίασμα των χειλιών
όταν κάποιος περιμένει - αδιάφορο ποιος -
όταν η περιβολή λύθηκε και γυμνώθηκε
και τελείως γυμνή έχασε τα ρούχα της
και μέσα στα βολτ του κοβαλτίου
δένεται το σώμα σε ένα άλλο σώμα

Ο κύριος Χέγκελ να πάει για ύπνο
είναι μεσάνυχτα
ακριβώς

Playing blindfold

If you love me
She said
I want you to pass your gaze
Through me

And in order to concentrate
He asked her to close her eyes
First he took out the left
And then the other

And he played marbles
He rolled one under her feet

They played blindfold

Παιδικό παιχνίδι

Του είπε, αν με αγαπάς
θέλω
να περάσεις το βλέμμα σου
από μέσα μου

κι αυτός για να συγκεντρωθεί
της ζήτησε να κλείσει τα μάτια
έβγαλε το αριστερό
κι ύστερα το άλλο

και έριξε βόλους
πέρασε το ένα κάτω από τα πόδια της
παίξανε τυφλόμυγα

Decommissioned Time

The defeat that we thought of
as not belonging to us
greater since it was

from its shadow
shorter since we were
from our sum
located us in the map

as this cloud
that dropping the counterweights
stood above us
and broke into two

Πάραυλα μένη ύφρα

ότι δεν είναι δική μας
μεγαλύτερη καθώς ήταν
και από τον ίσκιο της
μικρότεροι καθώς ήμασταν
και από το άθροισμα μας
μας βρήκε στο χάρτηόπως το σύννεφο εκείνο
που ρίχνοντας τα αντίβαρα
στάθηκε από πάνω μας
και άνοιξε στα δύο

Material Failure

no less real
than the true thing
is more valuable
than the second
as it survives
without needs
without sustenance
and ride as well as
it happens also,
with love

Αστοχία φιλοπό

αγόνη
όχι λιγότερο πραγματικό
από το αληθινό
έχει μεγαλύτερη αξία
από το δεύτερο
καθώς επιζεί

χωρίς ανάγκες
χωρίς διατροφή
και βόλταόπως άλλωστε
συμβαίνει
και με τον
έρωτα

The root of one

Digging the stars
Cracking the highway
Setting in the skyShe
Hiding her tears under her nose
Changing her fifteen shrouds
Ruining the threadsShe
Tidying up the marbles
Ironing the cypresses
Stretching the liliesMaybe she was a housewife
Maybe a seamstress
Maybe a sewing machine
Or just a loom

Κρίνα του ένα

Σκάλιζε τα άστρα
Ράγιζε τη λεωφόρο
Έστρωνε στον ουρανόΕκείνη
Έκρυβε τα δάκρυα κάτω από τη μύτη
Αλλάζε τα δεκαπέντε της σάβανα
Ρήμαζε τις κλωστέςΕκείνη
Συγύριζε τα μάρμαρα
Σιδέρωνε τα κυπαρίσσια
Στύλωνε τα κρίναΊσως να ήταν νοικοκυρά
Ίσως και μοδίστρα
Ίσως ραπτομηχανή
Ή απλά αργαλειός

*Ο **Φάνης Παπαγεωργίου** γεννήθηκε στην Αθήνα το 1986. Σπούδασε οικονομικά σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο και είναι Διδάκτωρ Πολιτικής Οικονομίας στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο.

Σήμερα είναι επίκουρος καθηγητής στο τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Πατρών. Έχει εκδώσει τις ποιητικές συλλογές *Πλυντήριο Άστρων* (2013), *Η Θάλασσα με τα 150 επίπεδα* (2015), *Διώρυγα μεταξύ νεφών* (2018), *Με λάθος σκία* (2021). Ποιήματα του έχουν μεταφραστεί στα Αγγλικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Φινλανδικά, Ισπανικά, Κροατικά και Σέρβικα.

*Η αγγλική απόδοση-μετάφραση των ποιημάτων έχει γίνει από τον ίδιο τον ποιητή.